

25. feb | Jens Rohde i Kommentatorserien:

Tilbage til monopolet?

Af Jens Rohde, politisk ordfører for Venstre

1. Hvordan var det nu, det var?
2. Hvordan er det nu, det er?
3. Konkurrencen skærper profilen

1. Hvordan var det nu, det var?

Socialdemokraternes kulturordfører Mette Frederiksen anfører i RÆSON, at alsidigheden er under pres i de danske medier. Det er den velkendte klagesang fra venstrefløjen om, at mediebildet er i forfald, og at liberaliseringen af mediepolitiken i Danmark blot giver os mere af det samme og udhuler kvaliteten på radio og tv-siden. Den udbredte holdning synes at være, "at det hele var meget bedre i gamle dage".

Sådanne udlægninger af historien om danske medier er i bedste fald udtryk for en temmelig kort hukommelse.

For hvordan var det lige det så ud dengang? Hvordan så det ud med mangfoldigheden, alsidigheden, ytringsfriheden, kvaliteten på radio og tv - og retten til at høre og se andre ting end det, som blev sendt af Danmarks Radio? Hvordan var det lige, at det var, før vi fik et TV2, før vi fik lokalradioerne, før det så sent som i 1986 blev tilladt at have en parabol, så man kunne se fjernsyn fra udlandet? Hvordan var det nu, det var?

Mangfoldigheden var ikke-eksisterende. Kun det som blev bestemt af magtfulde og måske velmenende politikere kunne komme ind ad elektronisk vej til folks stuer.

Alsidigheden i programindhold var begrænset til statsmonopolets radio og tv. Underholdningen skulle endelig ikke have for stor plads. Vi, der gerne ville høre andet end klassisk musik eller jazz, kunne allernådigst få lov at lytte til "Hej P3" med Christian Flagstad mellem klokken 16 og 17 på P3 om eftermiddagen, eller "Midnatsdiskoteket" med Leif Wivelsted lørdag aften klokken 23 til midnat.

Ytringsfriheden var *elektronisk ikkeeksisterende*. Hvis nogen forsøgte sig med at sende elektroniske signaler ud til folks radioer, eller formastede sig til at sætte parabolantenner op, blev der straks iværksat politiaktioner mod de pågældende.

Og kvaliteten? Tjaaa - der var selvfølgelig gode programmer ind imellem pausefiskene og de tekniske uheld. Det var der da. Men der var intet at vælge imellem, hvis man ikke lige havde lyst til at se eller høre det, som Danmarks opdragende Radio sendte ud til befolkningen.

Jo, det var "sandelig tider", før vi fik kommercielle medier ind i det danske mediebillede.

2. Hvordan er det nu, det er?

Hvordan er det så i dag, efter at VK-regeringen har ryddet de sidste rester ud af de nordkoreanske tilstande, som det danske mediemarked har levet under, længe efter at resten af verden havde givet de elektroniske medier fri?

Aldrig har der været så stort et programudbud. *Aldrig* har der været så mange arbejdspladser i den danske mediebranche. *Aldrig* har der været så mange selvstændige aktører, der bæres frem af en lyst, energi og kærlighed til den elektroniske mediebranche. De vil også gerne tjene penge, men er der egentlig noget galt i det? Det vil vi vel alle?

Aldrig har befolkningen haft så mange forskellige udbud af programmer at vælge imellem. Aldrig har så mange stemmer fyldt den danske æter. Med underholdning, film, nyheder, debat, dokumentar og livsstilprogrammer.

Det samlede indhold fra DR 1, DR 2, TV 2, TV 2 Zulu, TV 2 regionerne, TV Danmark, TV 3, Danmarks Radios regionalstationer, P1, P2, P3, P4, Sky Radio, Radio 2, Radio 100 FM, lokale radioers lands- og lokalnyheder, de samme stationers nettjenester, underholdning og nyheder, reportage og baggrund for enhver smag. Alt sammen fylder det den danske æter og bringes til danske virksomheder, danske samlingssteder og danske stuer, og alle kan frit vælge, hvad de synes er godt at lytte til for dem på lige netop dét tidspunkt af døgnet, de har lyst til. For tilbudene står til rådighed døgnet rundt.

Sådan er det i dag. Takket være liberale kræfter. Og denne regering har med en lang række liberaliseringer gjort det lettere for disse virksomheder – disse mange arbejdspladser – at eksistere.

3. Konkurrencen skærper profilen

Endnu kan man sige, at mange radiostationer ligner hinanden i profil, men vi ser allerede nu, hvordan det, at vi har fået landsdækkende kommerciel radio, får flere og flere stationer til at finde netop deres profil. Deres særpræg. Deres indhold. Lokalradioerne er igen blevet bevidste om deres lokale forankring, fordi deres styrke netop ligger der. De store kommercielle stationer finder deres egen særegne profil fra den meget ungdommelige til den brede profil til de såkaldte guld-radiostationer, der henvender sig til en ældre del af befolkningen.

Danmarks Radio har lavet nogle langt mere klare og skarpe profiler til deres kanaler. Konkurrencen stimulerer alle til at se, hvad netop deres eksistensberetigelse er og skal være.

Regeringen vil fortsat arbejde på at bedre vilkårene og skabe mere radio og tv til befolkningen. "Det er der ikke brug for," vil nogle sige. Men det skal vi jo som politikere ikke afgøre. Det skal lyttere og seere. Vi har alene som opgave at sikre de optimale vilkår for dem, som gerne vil prøve kræfter med medierne, og så har vi gennem vores public service-kanaler ansvaret for, at der uanset udviklingen på det kommercielle marked er et alternativ for de, som gerne vil have det.

I Venstre vil vi arbejde for en replanlægning af frekvensbåndet, så der kommer nye slagkraftige muligheder for branchen. Det giver også vores dagblade bedre muligheder for at komme ind på det elektroniske mediemarked, så de kan blive mediehuse og dermed bedre klare sig i fremtiden. Vi

ønsker at se på Koda- og Gramex-afgifterne med henblik på at nedbringe omkostningerne ved at drive radio og tv til gavn for såvel radio og tv-stationerne som for dansk musik og kulturliv.

Vi privatiserer TV 2 for at sikre, at TV 2 kan brede sig over andre forretningsområder uden at forvride konkurrencen over for andre aktører. Det giver bedre indtjeningsmuligheder og dermed mere kapital at lave nyheder og dokumentarudsendelser for, *samtidig med*, at de får råd til at købe rettigheder til det, som danskerne gerne vil se af sport og underholdning.

Og samtidig slipper licensbetalerne billigere i licens. Ikke meget - men det kan ses som endnu et bidrag til at nedbringe udgifterne og øge købekraften for verdens hårdest beskattede befolkning. Regeringen lægger vægt på informations- og ytringsfrihed, mangfoldighed og alsidighed. Og det agter vi løbende at skabe bedre grundlag for.

Jens Rohde (f.1970). Bl.a. sportskommentator på Radio Viborg fra 1984; EU-reporter for Radio Viborg og Danmarks Erhvervsradio 1989-91 og ansat på reklamebureauerne CC Marketing Silkeborg og Byro i Viborg 1991-94. Journalist for medlem af Europa-Parlamentet, fhv. minister Tove Nielsen. Medieunderviser på Viborg Ungdomsskole 1998. Selvstændig konsulent virksomhed, JR media. Daglig leder af Viborg Handelsstandsforening fra 1994. Fast skribent ved De Bergske Blade. Koordinator for Europa-Parlamentets Juniorteam 1992-97. Venstres kandidat i Kjellerupkredsen fra 1997; valgt 11. marts 1998; herefter mediepolitisk ordfører for Venstre og medlem af Kultur- og Forskningsudvalgene samt stedfortrædende medlem af Europaudvalget. Genvalgt til Folketinget 20. november 2001; herefter medlem af Kulturudvalget, Politisk økonomisk udvalg, Udenrigsudvalget og Udenrigspolitisk Nævn; fortsat stedfortrædende medlem af Europaudvalget.